

Ἄρ' οὐχ αἰσχύνη μειρακύλλιά τινα καθάπερ ἡμᾶς μορμολύττων; Σὺ βλάψαις ἡμᾶς δύναιο ἂν, καὶ πόθεν ἢ πῶς; Οὐκ οἶδα, εἰ μὴ ξέφει τινὶ λάθρᾳ διαχειρίσασθαις ἡμᾶς ἐπαπειλεῖς. Ἐλλὰ' εἰ τοῦτο, ποίεις ὅταν βούλῃ, καὶ σου τῇ θαυμαστῇ φιλοσοφίᾳ τοῦτο καθάπερ τις κορωνίς ἐπιτεθείσθω. Τὸ δὲ δῆν καὶ συνεχῶς ἐν τε τοῖς 5 ἄλλοις καν τοῖς πρὸς ἐμέ σου δὲ τὰ νον ψελλίσμασι ἐπανελίττειν μηδὲν εἰδέναι με πῶς οὐ καταγέλλαστο; Δοκεῖς γάρ με τῆδε λυπεῖν· ἐγὼ δὲ τοσοῦτον ἀπέχω του λυπεῖσθαι, ὥστε καὶ πρὸ σου μηδὲν εἰδέναι με αὐτὸς διμολογῶ, καν καὶ σύ με ῥητορικὸν μόνον 10 ἴσως καὶ ποιητικὸν χαρίζῃ. Οἶδα δὲ καὶ Σωκράτην ἐκεῖνον τὸν 10 πάνυ οὐδέποτε αὐτὸν σοφὸν, ἀλλὰ φιλόσοφον καλοῦντα, τὸ φ. 3^ο μηδὲν εἰδέναι πάντως ἐντεῦθεν αἰνιττόμενον, καὶ ταῦτα παρὰ τῆς Πυθίας ἀπενεγκάμενον τὴν ψῆφον, ως σοφώτατος εἴη ἀνδρῶν· καὶ, ως ἔστιν, ἡ Πυθία, τῆς δόξης ἀγαμένη τὸν ἀνδρα, σοφώτατον αὐτὸν προσείρηκεν, μονονούχῃ τοῦτο βοῶσα, ως οὗτος ἀνθρώπων 15 σοφώτατος δεῖτις ὥσπερ Σωκράτης ἔγνωκεν, δτι οὐδενὸς ἄξιός ἐστι τῇ ἀληθείᾳ πρὸς φιλοσοφίαν. Καὶ μήν, εἰ μοι βουλομένῳ λέγειν ἦν εἰδέναι, ἔλεγον ἀν ἀληθῶς, καὶ οὐχ ὥσπερ ὑμεῖς, οἱ εἰδέναι μὲν ἐπαγγελλόμενοι, μηδὲν δὲ εἰδότες. Καὶ γάρ καὶ φροντιστηρίοις παιδόθεν ἐφ' ίκανὸν ἐφοίτησα χρόνον, καὶ διδασκάλων ἡχροασά- 20 μην μέγα ἐπὶ σοφίᾳ βεβοημένων καὶ φύσεως ἔτυχον οὐκ ἀγενοῦς καὶ ράθυμου καὶ μαθημάτων ἀποχρώντως ἡψάμην καὶ πολλὴν περὶ ταῦτα σπουδὴν εἰσηγκάμην, καὶ Ἀριστοτέλει δὲ καὶ Πλά- τωνι διαρκῶς συνεγενόμην, κἀπειδὴ καὶ εἰς ἀνδρας ἐτέλεσα,

- 1. μειρακύλλια τινὰ
- 3. λάθρα διαχειρίσασθαι ἐκ τοῦ δια-
- χειρόσασθαι
- καὶ
- 4. βούλει
- 5. τὶς κορωνίς δὴλ συνεχῶς
- 6. καν τανῦν ψελλίσμασι
- 7. μηδὲν ἐκ τοῦ μηδὲν 11 αὐ-
- τὸν
- 16. ἄξιος ἐστὶ
- 17. εἰ 18. ἡμεῖς ἐκ τοῦ τὸ πρῶ ον γρα-
- φέντος ὑμεῖς
- 19. ἐπαγγελλόμενοι μετὰ τὸ δεύτερον ε διαξεσθέντος
- γράμματός τινος, ι πιθα·ῶς, δτε τοῦ βιβλιογράφου σκοποῦντος ίσως να
- γράψῃ τὸ πρῶτον ἐπαγγειλάμενοι μηδὲν φροντιζηρίων
- 20. ἐφικανὸν
- 23. εἰσενεγκάμην

διδασκαλείου προστῆναι ἡξιώθην παρὰ βασιλέως, καὶ ταῦτα σοφωτάτου, ἔνθα πολλοὶ καὶ τῶν ἐξ Ἰταλίας σοφῶν ἡμῶν ἀκηκοότες ἐπήνεσάν τε καὶ τὴν περὶ λόγους ἡμῶν ἐπιστήμην ἡγάσαντο, καὶ μάλιστα ἦν περὶ τὰ φυσικὰ καὶ τοὺς συλλογισμοὺς Ἀριστοτέλους 5 ἐπεδείχνυμεν, εἰ καὶ ὅστερον, ἄλλοτε ἄλλαις συμφοραῖς χρησάμενοι, τούτων ὀλιγωρήσαμεν. Καὶ τοιοῦτος ὁν, δύναμις οὐδέποτέ μοι παρέστη διὰ ταῦτα μεγαλοφρονῆσαι καὶ σοφὸν τινα ἐμαυτὸν οἴηθηναι, οὐδὲ τοὺς ἄλλους ἐξελέγχειν πειρᾶσθαι μὴ εἰδέναι, ἐμὲ δὲ μόνον οἶεσθαι εἰδέναι, οὐδὲ σοβαρῶς κατ' ἀγορὰν ἐμβάλλειν 10 καὶ διαλέξεών τινων ἐπιδείξεις ποιεῖσθαι, ως ἀν ύπὸ τῶν ἀνθρώπων θαυμαζόμην. Ταῦτα γάρ σπερμολόγων τινῶν καὶ ἀγοραίων καὶ ἔτι γε Κερκώπων, οἱ, ρημάτιά τινα τρία ἢ τέτταρα τῶν Ἀριστοτέλους ἐκμελετήσαντες, καὶ ταῦτα περικεκομμένως οὕτω καὶ βαρβάρως, ἐπ' ἀγορᾶς δσημέραι περιίασι, τούτοις αὐτοὺς εἶναι 15 σοφοὺς ἐπιδειξάμενοι, ἀλλ' ως κατὰ Πλάτωνα πολιτικῆς μορίου εἰδῶλα. Οὐδὲν οὖν ἐδόκει μοι καλὸν οὕτως ἔχειν, ἀλλ' ἡν συνελε- φ. 4^ο. ἔδην σοφίαν ἡρέμα κατέχειν, καὶ, δταν ἀγώνων καλοίη καιρὸς, τηνικαῦτα δεόντως κεχρῆσθαι. Καὶ γάρ καὶ στρατιωτῶν ἐκεῖνος ἄριστος οὐχ ὁς, ἀπόντων τῶν πολεμίων, κατὰ μέσην τὴν λεω- 20 φόρον περιιών μάχεται, ἀλλ' ὅστις, τούτων ἐμβεβληκότων, εἰς μέσους αὐτὸν ἐλάσσας, οὕτως αὐτοῦ τὴν στρατιωτικὴν ἐμπειρίαν δείχνυσι. Καὶ ταύτη μὲν ἔμοιγε τὸ σιωπᾶν τοῦ λέγειν ἀνάγκης ἀνευ προκέχριται. Σὺ δὲ, τὸν τρόπον εἴθ' ἔχὼν εἴτε καὶ ἄκων ἀγνοῶν τῆς σιωπῆς, ἀμαθίαν τὸ πρᾶγμα καλεῖς. Ἡπου σὺ δὲ καὶ

1. διδασκαλείου ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος διδασκαλίου
ἡγήσαντο

3. ἐπήνεσαν ἡμῖν ἔθαύμασαν 6. ὀλιγωρήσαμεν
οὐδέποτε 7. διαταῦτα 9. καταγορὰν ἐμβάλειν 10. δια-
λέξεων τινῶν 12. ρημάτια ἔχει δξεῖται διαγεγραμμένην ἐπὶ τοῦ η,
τοῦ βιβλιογράφου σκοποῦντος νὰ γράψῃ τὸ πρῶτον ρήματα 13. ἐκμε-
λετῆσαντα 14. αὐτοὺς 16. συνελδεξάμην 17. ἡρέμα
19. οὐχ' 21. αὐτὸν αὐτοῦ 22. σιωπᾶν 23. ἔκών
εἴτε καὶ ἄκων εἴτε καὶ ἄκων 24. ἀμαθείαν σὺδε

τοῖς Πυθαγορείοις ἀμαθίαν ἐνεκάλεις ἀν, δτι περ σιωπὴν ἐπὶ πενταετίαν ἥσκουν, καίτοι πότερος ἀνεπιστήμων πρότριτα ἐπ' ἔκκλησίας, καὶ δὴ λαμπρῶς, ἔξελήλεγχται, ἐκεῖνά σου περὶ θεοῦ διαλεχθέντος, ἐφ' οἵς σου πάντες πλατέως κατεγέλασαν, εἰ καὶ μετὰ ταῦτα, τὴν τῶν ληρηθέντων σοι μεταμαθὼν βλασφημίαν, δοκιμάζων ἡμᾶς ἔφης ταῦτ' εἰρηκέναι. Καὶ νῦν ἥδη σοι τὴν ἐκεῖθεν προστριβεῖσαν αἰσχύνην ἀποξύσαι βουλόμενος, ἡμᾶς μὴ εἰδέναι λέγεις, ἄνω ποταμῶν κατὰ τὴν παροιμίαν ἄντικρυς, καὶ δὴ καὶ διαλεχθῆναι ἡμῖν τόχα νῦν προσποιῆ, ἀπόπειραν ληψόμενος δῆθεν τῆς ἡμῶν περὶ τὰ μαθήματα ἐπιστήμης. 'Αλλ' οὐκ ἔμοιγε χρεία 10 παρὰ σου νῦν δοκιμάζεσθαι· ἥδη γάρ δεδοκίμασμαι παρ' ὧν ἔδει. Παραινῶ δή σοι, Γεώργιε, τῆς πρὸς ἐμέ σου προσποιήσεως ἀποστῆναι, καὶ μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὡς χεν ναίηαι, ἐπεὶ σφηκιὰν ἐρεθίζων *ἴσθι*: κατὰ σοῦ· ὑφ' οὖ καὶ δέδοικα, μὴ, τὴν λεοντῆν ἀφαιρεθεῖς, θάττον τὸν ὑποκρινόμενον δημοσιεύσης, κάντεῦθεν δὴ 15 καὶ τῶν ροπάλων πολλῶν ἐμφορηθείης, εἰ καὶ ἄλλως σοι τὸ συνδιαλέξεσθαι σοὶ μὲν *ἴσως* τιμὴν, ἔμοι δ' ἀτιμίαν οἶσει.

Ταῦτα καὶ παρ' ἡμῶν ἀπολελόγηται, καὶ *ἴσως* μετριώτερον ἢ περ ἔδει. Τῷ γάρ δὴ σοφῷ πεπεισμένος Σοφοκλεῖ, ἐς τὸ σὸν δ' ἐγχραντέος εἶναι βούλομαι, ως καὶ φιλήσων αὔθις. Εἰ δὲ καὶ 20 σκληρά σοι τὰ λεγόμενα δόξειαν, ἀφεὶς τοὺς κήρυκας, αἵτιῶ τὸν 'Αγαμέμνονα· δὲ γάρ τὸ σπέρμα παρασχὼν, ἔφη Δημοσθένης, οὐτος καὶ τῶν φύντων αἴτιος.

1. πυθαγορίοις ἀμαθείαν	3. ἔξελήλεκται ἐκεῖνα		
7. ἀποξύσαι	9. ἀπὸ πεῖραν	10. οὐκαίμοιγε	13. σφηκίαν
14. ἐρεθίζων	^σ λεοντὴν	15. θάττον	κάντεῦθεν
16-17. τὸ διαλέξεσθαι	σὺν	19. τὸ γάρ	

Ανέγνων σου καὶ ταῦτα τὰ γράμματα, σοφώτατε Γεωργιε,
 ἦ, τό γε ἀληθέστερον εἰπεῖν, τὰ τραῦματα, καὶ κατέγνων σου τὰ
 νοήματα ἢ ληρήματα, ἐξ ἐπηρυμένης ἢ μᾶλλον εἰπεῖν σεσημμένης
 καὶ σαπρᾶς τῆς διανοίας προϊόντα, καταγέλαστά τε ὅντα καὶ πά-
 5 σης αύθιαδείας ἢ μᾶλλον εἰπεῖν κωμικῆς βωμολογίας ἀπόζοντα.
 Τοσοῦτον καὶ γάρ αὐτοῖς περὶ ἣν ἀπὸ βορᾶς, ὡςτ' ἔμοιγε καὶ λε-
 κάνης ἐδέησεν ἀκούοντι ἵν' ἐμέσω· οὐ γάρ ἔγωγ' ἡνεσχόμην ὀνα-
 γνῶναι. Ἐντεῦθεν τοίνυν καὶ τὴν κεφαλὴν ἀλγήσας, οὐκ ἔσχον
 ἐπὶ πλέον ἔχτεῖναι σοι τάντιγραφα, ως ἔδει. Δέχου δὴ τὰ παρόντα
 10 τό γε νῦν, καθάπερ κήρυκα· μικρὸν γάρ ὕστερον ἀφίξεται καὶ δσα
 σοι πρὸς ἔπος ἀπολογήσασθαι χρὴ τῇ φιλολοιδόρῳ κεφαλῇ. Πάν-
 τως δόποιον κ' εἴπησθα ἔπος, τοῖον κ' ἐπακούσαις, "Ομηρός φη-
 σιν. "Εφεωσο καθ' ὄπότερον ἃν βούλοιο τούτου σημαινόμενον.

1. Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τὸν προεθηκκ	2. Εν τῷ κατέγνων τὸ κ
προετέθη κατόπιν μετὰ διάξεσιν	7. ἀκούοντ' 'Ἐν τῷ ἐμέσω
τὸ ἐν ἀρχῇ ε διωρθωμένον ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον πιθανῶς γραφέντος α	
9. ἐπιπλέον ἔκτεῖναι τ' ἀντιγραφα	11. "Ανωθεν τοῦ βρα-
	χυγραφικῶς γεγραμμένου πάντως γέγραπται : ἀλλ' οὐδὲν προετέθη
ἐν τῇ φᾶς ἀντιστοιχοῦν πρὸς τοῦτο τὸ ομεῖον	12. κείπησθα
δύμηρος φησιν	13. καθοπότερον

Ἐδεξάμην σου, Γεώργιε, καὶ ταύτην τὴν μακρὰν ἀδολεσχίαν· οὐ γὰρ δίκαιον ἐπιστολὴν ταύτην προσειπεῖν, οὕτω μὲν βαρβάρως ἔχουσαν περὶ τὴν φράσιν, οὕτω δὲ ἀνόητα καὶ φρενοβλαβῆ διομιλοῦσαν. "Ομως δέ οὖν ἐπήειν δεξάμενος· τί γὰρ ἔδει ποιεῖν, ἀπαξεῖς χεῖρας ἐμπεσοῦσάν μοι; Οὐχοῦν τὰ μὲν ἄλλα τῶν ληρημάτων αὐτῆς, ὅσοις ἐντυχὼν μικροῦ δεῖν ἐμέσαι κεκινδύνευκα, τὸ γρὴ λέγειν, πάσης ἀγρίας καὶ ἀμουσίας καὶ βαρβαρότητος ἐμπλεκαὶ ὅντως γε κατὰ τὸν κωμικὸν σκαλαθυρμάτι" ἀττα ὅντα; Ἐπεὶ δὲ καὶ πρὸς ἔχεινά σου γενοίμην τῆς ἐπιστολῆς τὰ ἀγάλματα, ἐν οἷς δήπου καὶ συλλογισμοῖς τάχα κεχρῆσθαι φαίνη καὶ συμπεραίνειν ἐπιγειρεῖς, ἐνταῦθα δή σε καὶ πάνυ τῆς ἀμαθίας ἄμα καὶ εὐηθείας κατέπτυσα ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἡλέησα, ἀγρότην τινὰ περὶ ταῦτα παντάπασι καὶ σκαπανέα καὶ, τὸ πᾶν εἰπεῖν, βάρβαρον κατειληφώς· ἐφ' οὓς ἄρα καθ' "Ομηρον καὶ λέγειν ἐπικαίρως ἐπήει" || φ. 5α μοι. Θερσίτ' ἀκριτόμυθε λιγὺς περ ἐών ἀγορητὴς ἵσχεο μηδ' ἔθελ' 15

1. ἀδολεσχίαν ἐν δὲ τῇ φᾷ τὸ τῆς ἀδολεσχίας ὄνομα ὅμωνυμον ἔστιν· ἐνταῦθα ἀντὶ τῆς φλυαρίας εἴλοπται:
5. ἐμπεσοῦσαν
7. ἀπδείας
8. κωμικὸν ἐν δὲ τῇ φᾷ : ἥγουν ἀριστοφάνη σκαλαθυρμάτιάττα ἐν δὲ τῇ φᾷ .. μικρὰ καὶ εὔτελη παίγνια
9. ἐκεῖνα
11. ἄμα
15. θερσίτ' ἀκριτομυθολιγὺς ἐν δὲ τῇ φᾳ ἀνευ παραπεμπτικοῦ σημείου ἀπεραντόλογος ὁξὺς κατὰ τὴν φωνὴν ἀγορητὴς ἐν δὲ τῇ φᾳ : δημηγόρος ἵσχεο ἐν δὲ τῇ φᾳ ἔπεχε σαυτὸν

οῖος ἐριζέμεν ἀνδράσιν οἵ σέο φέρτεροί εἰσι. Καίτοι σε πρότερον ἀκούων τὴν ρητορικὴν κακίζοντα καὶ τέχνην αὐτὴν ἀπαξιοῦντα καλεῖν, φῶμην εἶναι τινα περὶ ταῦτα· νῦν δέ σε τῆς μὲν ρητορικῆς ἀκριβῶς ὑπέλαθον κατηγορεῖν τῷ γε μὴ τῆς ἀκριβείας ἐκείνης
 5 ἐφικέσθαι δύνασθαι πάχει τοῦ νου, περὶ δὲ ταῦτα ὅνον πρὸς λύ-
 ραν ἀντικρυς κατὰ τὴν παροιμίαν. Πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις σου
 ταυτὶ τὰ τερατώδη ληρόματα, οὓς σὲ αὐτὸν διαλεκτικὸν ἐμφαίνειν
 ἐπιχειρεῖς κάποδεικτικὸν, καὶ τὸ σοφιστὴν εἶναι σ' ἀφαιρεῖ, καί-
 τοι βουλόμενον μὲν εἶναι τοιοῦτον καὶ μάλα τούτου ἴμείροντα,
 10 τυγχάνοντα δ' οὖν ἥκιστα βραχύτητι νοῦ καὶ ἀπορίᾳ τέχνης.
 'Αλλὰ γὰρ τὰ περὶ τούτων ἀναβεβλήσθων ἔτι. 'Εκεῖνο δέ πως
 οὐκ ἐνενόηκας, ὡς βεκκεσέλινε, δτὶ περ οὐ λήσειν ἥμας ἔμελλες
 κλέπτων τὰ ἡμέτερα καὶ ταῦτα τοῖς σοῖς προστιθεὶς γράμμασι
 κατὰ τὸν ἐν τοῖς μύθοις κολοιὸν, καίτοι, εἰ μὲν ἀμουσος ἐγώ τις
 15 κατὰ σὲ, τί τοῖς ἐμοῖς ἐγκαλλωπίζῃ πτεροῖς, εἰ δὲ ταῦτά σοι δο-
 κοῦσι καλὰ, τί μὴ καὶ ἐμὲ τοιοῦτον εἶναι ὁμολογεῖς; 'Αλλ', ὡς
 ἔοικε, λόγοις μὲν ἥμῶν ἥβουλήθης τὴν ἐπιστολὴν διασύραι, ἔργοις
 δὲ βεβαιοῦν, δτὶ καλὴ, καὶ τούτου χάριν τὰ πλεῖστα τῆςδε συ-
 λήσας τοῖς σοῖς ἐνέθηκας γράμμασι. Καὶ δή σοι χάριν εἴσομαι
 20 πολλὴν τῆς κομψῆς σου ταυτησὶ μαρτυρίας, δι' ἣς καὶ σεαυτὸν

1. οῖος φέρτεροί ἐν δὲ τῇ φᾷ ἕγουν ἰσχυρότεροί σου κατὰ τὸ λέγειν· ἔστι δὲ τοῦτο τὸ σχῆμα καθ' ἐρμογένην, κόλλησις

5. ὅνον :: ἐν δὲ τῇ φᾷ :: παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ αἰσθανομένων τινῶν πραγμάτων ἢ λόγων· παρόσον οὐδὲ δ ὅνος αἰσθάνεται

τῆς λύρας μελῳδίας::+ 6. ἀντικρυς ἐν δὲ τῇ φᾷ ἕγουν φανερῶς κατὰ ἀλήθειαν 8. εἶναι 9 + ἴμείροντα ἐν δὲ τῇ φᾷ + ποικιλοτερήσθω ::

11. ἀναβεβλήσθων ἐν δὲ τῇ φᾷ :: ἕγουν ἀναβεβλήσθωσαν ἀττικῶς 12. βεκκαισέλινε 15. ταῦτα

17. διασύραι 20. κομψῆς ἐν δὲ τῇ φᾷ καὶ τοῦτο ὅμωνυμον· πλὴν ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ κεκομψευμένης καὶ πιθανῆς εἴρηται· ἔστι δὲ δ λόγος εἰρωνικός

ψεύστην ἀπέρηνας μάλα λαμπρῶς, ἀδίκως ἀπαντα τὰ κατ' αὐτῆς εἰπόντα, καὶ ἔγωγ', εὖ ἵσθι, μυρίους δὲν ηὔξανην τοιούτους ἔχειν κατηγόρους, παρ' ὃν δὲν τοιούτους ἐδεχόμην τοὺς ἐπαίνους ἐν σχήματι κατηγορίας, ὅποιους ἄρα καὶ πάρὰ τῶν σῶν ἡχηρέειν γραμμάτων, ἐπεὶ καὶ τοῖς κατὰ προαιρεσιν ἡμᾶς ἐπαινέσασι πάντως 5 δὲν τις καὶ παρ' ἡμῶν χάρις δφείλοιτο. Νῦν δὲ τοῖς κατὰ σὲ οὐδὲ τοῦτ' εἰς δφειλὴν καταλείπεται πάρὰ τῶν ἐπαινουμένων· πᾶν γάρ τὸ μὴ κατὰ προαιρεσιν, ὥςπερ || κατηγορίας, οὗτως οὐδ' ἐπαίνων φ. 5^ο ἀξιούται, εἰ μήπου γέ τις δφειλὴν αὐτοῖς εἶναι φήσειε τὸ ἐλεεῖν σφᾶς τῆς εὐηθείας ἀμα καὶ ἡλιθιότητος, ὥςπερ οὖν καὶ αὐτός σοι τὰ 10 νῦν ἀντὶ τοῦ χάριν ἔχειν τῶν ἐπαίνων μᾶλλον ἐλεῶ τῆς εὐηθείας.

'Ως ἀνδέ σε μὴ καὶ διαβάλλειν δόξωμεν ψευδολογίας δῆθεν τάληθὲς παρασύροντες, φέρε καὶ σὲ μάρτυρα τοῖς λεγομένοις παράξωμεν. Λέγω δὲ τὰ πρὸς ἐμέ σου γραφέντα, ώς ὃν αὐτὸς εἴποις, ρήματα. Εὐθὺς γάρ τῆς ἐπιστολῆς ἀρχόμενος οὗτως πως προοι- 15 μιάζῃ ἀνὰ χεῖράς σου λαβὼν τὴν ἐπιστολὴν μικροῦ δεῖν καὶ τῆς πρότερον μου περὶ σοῦ δόξης ἐκπέπτωκα παντελῶς, εἴθ' οὗτω καὶ τὰ πρὸς κατασκευὴν ἐπάγεις τοῦ χωρίου. Σκόπει τοίνυν, ὡς πρὸς θεοῦ, δπως οἵς ἐβούλου τάναντία είρηκας, καὶ, κατηγορῆσαι ἡμᾶς προθέμενος, πάνυ λαμπρῶς ἐπήνεσας. Μικροῦ γὰρ δεῖν, τὴς, καὶ 20 τῆς πρότερον μου περὶ σοῦ δόξης ἐκπέπτωκα παντελῶς, ώς δῆλα δὴ μὴ πεπτωκώς, κινδυνεύσας μέντοι τοῦτο παθεῖν· οὗτω γάρ νοεῖν δίδωσιν ἡμῖν ἡ τοῦ μικροῦ δεῖν πρόσθεσις. 'Αλλὰ σοὶ πάντως τούναντίον εἰπεῖν προέκειτο· δηλῶσαι γάρ βουλόμενος δπως τῆς πρότερον σου περὶ ἐμοῦ δόξης ἐκπέπτωκας, αὐτὸς οὐκ 25 οἶδ' δπως τῶν φρενῶν ἐκπέπτωκώς, καθάπερ τις νυμφόληπτος,

n

4. ἡκακόειν τοῦ διορθουμένου α διαγραφέντος	6. δφείλετο
10-11. τανῦν 16. χεῖρας 22. δηλαδὴ	26. καθάπέρ
νυμφόληπτος ἐν δὲ τῇ φα " νυμφόληπτοι (ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος νυμφόληπτος), παρ' "Ελλησιν οἱ ὑπὸ τῶν νυμφῶν τῶν θεῶν κατειλημμένοι· οὓς νῦν μαινομένους ἡμεῖς καλοῦμεν ἡ καὶ ἐνθουσιῶντας	

τῇ ἀληθείᾳ, καὶ δικῶν ὡμολόγησας φρονίμους ἡμᾶς καὶ συνετοὺς καὶ δεινούς ως δεῖ χρῆσθαι τοῖς συμβαίνουσιν ἡγούμενος, ως αὐτὸς γε φήσ. Ὁρᾶς ἡ σε τὸ περιττὸν τῆς φιλοσοφίας ἡγαγε, ωλῶστε, ως διλίγου δεῖν μηδὲν τῶν παραπλήγων διαφέρειν. Ἡρκει
5 μὲν οὖν τοῦτο καὶ μόνον εἰς μέσον παρενεχθὲν τὴν τῆς σῆς ἐπιστολῆς ἄπασαν παραστῆσαι ἀγροικίαν, ως ἐκ τῆς ἀρχῆς δῆλον εἶναι καὶ τὸ πέρας· ὃν γάρ ἡ ἀρχὴ ἀδόκιμος, τούτων καὶ τὸ πᾶν ἀπόβλητον.

Νῦν δὲ καὶ ἔτερον εἰς μέσον προθεῖναι βούλομαι, οὐχ ἦττον φ. 6^η τοῦ προτέρου καταβοῶν σου τὴν περὶ λόγους ἀγροικίαν Ἐκεῖνο||

11 μὲν γάρ κατὰ διάνοιάν σε καὶ μόνον σολοικίζοντα διελέγγει· τοῦτο δὲ μετ' ἔχεινης καὶ κατὰ τὴν λέξιν. Μικρὸν γάρ παρακατιὼν, ἔτι τῆς κατασκευῆς ἔχόμενος τῶν θαυμαστῶν σου προοιμίων, φῆς *Nuri* δὲ καὶ τούτῃ τὸ δεύτερον τὰ καλά σου παρ' ἡμῶν ἀφήρηται
15 γράμματα. Ὁρᾶς δσον σου κάνταῦθα τὸ ἀμάρτημα. Ἀττικίσαι γάρ βουλόμενος καὶ καινοπρεπὲς δῆθεν σχῆμα ἀπεργάσασθαι, σκυθικῶς τὴν λέξιν συντέταχας, ωςτε ἡμᾶς μὲν κάνταῦθα οὐ τοῖς τυχοῦσιν ἐπήγειρας, σαυτὸν δὲ τὰ μέγιστα ἔψεξας, ἀνόητον δή
20 τινα καὶ ἀμυθῆ καὶ μηδ' ὁπωςοῦν τῶν καλῶν σου συνιέντα γραμμάτων ἐναργῆς ἀποφήνας· οὕτοις τούναντίον πάντως ἐβούλου. Τὸ

4. λῦσε ἐν δὲ τῇ φα .+· καὶ τοῦτο κατ' εἰρωνείαν ἔστι γάρ
ἡ προεφώνησις αὗτη. φιλοσόφοις μάλιστα χρήσιμος ἀντὶ τοῦ

ῷ βέλτιστε διλίγον 10. ἐκείνο ἐν δὲ τῇ φα ἡγουν τὸ μι-

κροῦ δεῖν 14. τοῦτο ἐν δὲ τῇ φα : δ μέλλω εἰπεῖν δηλαδὴ
πταῖσμα

15. ἀμάρτημα ἀττικίσαι ἐν δὲ τῇ φα ἔθιος γάρ τοῖς ἀττικοῖς ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ καὶ οὐδετέρου γε τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν λέγειν ἀττικῶς (διαγεγραμμένον) ἐνικῶς δὲ καινοπρεπῆ λέγεται ως τὸ ἡσιόδειον ἔχει ἐν οὔρεσι δὲ δρύες ἄκρη μέντοι φέρει βαλάνους μέσα δὲ μελῆσας (sic) καὶ δσα τοιαῦτα
20. μὴδ' 21. ἀποφήνας

γάρ ἀφήσηται οὐ πρὸς τούτῳ τὸ δεύτερον ἀποδέδοται, ἀλλ' ὅτι παρὰ σοῦ ταῦτ' ἀφηρέθησαν· οὕτω γάρ τὸ ἀφῆσηται πληθυντικῶς λαμβανόμενον παρὰ τοῖς καὶ ὁπωςοῦν λόγου μετέχουσιν εἴληπται· εἶχε δὲ ἐντελῶς καὶ κατὰ τὸν σὸν δὲ λόγος ἀπέβη σκοπὸν, ὃ μάταιε, εἰ οὕτω πως τὴν λέξιν προγνεγκάς· *Nunī δὲ καὶ τούτῳ τὸ δεύτερον τὰ καλά σου παρ' ἡμῶν ἀφῆσηται γράμματα.* Ταύτη γάρ σοι καλῶς καὶ τὸ καινοπρεπὲς ἀπειργαστὸ σχῆμα καὶ τὸ πρότερον τῇ θέσει κῶλον, ἦ, εἰ βούλει γε, τὸ κόμμα, οὐκ ἔργον οὐδὲ ἀπράκτον ἔμεινεν ως νῦν γε πρὸς τὸν σὸν σκοπὸν, οὐδὲ ἡντινοῦν ἔπαρτίσαν φαίνεται διάνοιαν. Ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ παρ' ἡμῶν εἰπεῖν ἀφῆσηται, δέον ἀφ' ἡμῶν, πῶς οὐκ ἀλογώτερον καὶ [τῶν] ἐν τοῖς Καυκασίοις οἰκούντων σε κατηγορεῖ; "Ἐτι σε καὶ τοῦτο μάλα λαμπρῶς ἔξελέγχει μάταιον ως ἀληθῶς ὄντα καὶ ἀμαθῆ, ἀλλα μὲν βουλόμενον, ἔπειρα δὲ λέγοντα. Θεὶς γάρ καθ' ὑπόθεσιν ως *Eἰ μὲν ἔγωγε τούτου χάριν λελύπημαι, δι τοιοῦτον ἐμοῦ νομίζειν νενόμικα,* 15 οὐ σὺν τῷ δικαίῳ λελύπημαι, ἐπεὶ οὐδέποτ' ἐν αὐτὸς σαυτὸν ἐμοὶ παρέθηκας, μηδὲν τῶν ὄντων εἰδότι, τὸ δὲ κάλλιον ὄντος τινὸς καλοῦ κάλλιον λέγεται, εἴτα ωςπερ συμπεραίνων ἐπιφέρεις ἡμᾶς || μὲν μικρόν τι εἰδέναι, σὲ δὲ οὖ τι τῶν ὄντων. Σκόπει τοίνυν, ω φ. 6^ο πρὸς θεοῦ, ὅπως αὐτὸς σαυτῷ πολεμεῖς· οἵς γάρ λέγεις σαυτὸν 20 μᾶλλον οὐδὲν τῶν ὄντων εἰδέναι ἀποφαίνεις, ἐμὲ δὲ σχεδὸν τὰ πάντα. Ἔξεστω δέ μοι κατὰ σὲ τὴν τῶν λεγομένων ἀπόδειξιν

6. ἀφήρηκεν   8. κῶλον ἐν δὲ τῇ φᾳ διαφέρει γάρ κῶλον καὶ κῶμα· κῶλον μὲν γάρ λέγεται δταν ὀλόκληροι ὕσιν αἱ συζυγίαι· καὶ ἄλλως, κῶλον ἔστι, τὸ δλην διάνοιαν ἀπαρτίζον· ἡ μέρος δλης δλον· καὶ τὸ μὲν δλην διάνοιαν ἀπαρτίζον, ως τὸ ἡροδότου ἀλικαρνασῆος ἴστορίης ἀπόδειξις ἥδε· τὸ δὲ μὴ τελείαν ἀπαρτίζον διάνοιαν, δλης δλον· ἀλλ' δ τὴν εὔβοιαν ἐκεῖνος σφετεριζόμενας καὶ αὐθις κῶλον ἔστιν δταν ὀλόκληροι ὕσιν αἱ συζυγίαι· κῶμα δὲ, δταν ἀτελεῖς 13. ἄλλαι 19. οὐ τι

ποιήσασθαι· ἡμᾶς μὲν γάρ μικρὸν τι εἰδέναι φήσ, σὲ δὲ οὐ τι τῶν
ὄντων. Τὸ δὲ μικρὸν, ὡς οὗτος, ταύτον ἐστι πάντως τῷ δλίγῳ·
μικρὸν γάρ τι ἥ δλίγον μικρὸν λέγεται· ταύτην ἄρα τὸ δλίγον
τῷ μικρῷ. Ἀλλὰ μὴν τὸ δλίγον καὶ ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς λέγεται·
5 ταύτην ἄρα τὸ μικρὸν τῷ οὐδαμῶς, εἴπερ τῷ δλίγῳ ταύτην. Σὺ
τοίνυν μικρὰ εἰδέναι λέγων τῶν ὄντων, οὐδὲν τῶν ὄντων οὐδαμῶς
εἰδέναι δύμολογεῖς. Εἴπερ ἄρα τὸ μικρὸν ταύτην τῷ οὐδαμῶς, ὡς
δέδεικται, ἐμὲ δὲ οὐ τι τῶν ὄντων εἰδέναι λέγων, τὰ πάντα σχε-
δὸν εἰδέναι δύμολογεῖς· τὸ γάρ οὐ τι οὐ μέρος δῆλα δὴ τῶν ὄντων,
10 ἀλλὰ καθόλου τινὸς τῶν ὄντων ἐμφαίνει, κατ' ἔλλειψιν τῆς συντά-
ξεώς σοι γενομένης, ὡςπερ ἀν εἰ τις καταφάσκων ἐρεῖ Τίς ἄνθρω-
πος ἀναπνεῖ, ἔτερος ἀποφάσκων ἐρεῖ Οὐ τις ἄνθρωπος ἀναπνεῖ,
τὸ μερικὸν μὲν διὰ τῆς ἀποφάσεως ἀνελὼν, εἰςαγαγὼν δὲ τὸ
καθόλου· ἔγω ἄρα τὰ καθόλου παρὰ σοῦ εἰδέναι ἀποδέδειγμαί,
15 σὺ δὲ οὐδὲν τῶν ὄντων. Ταύτη μὲν οὖν καὶ τοῦτο ἐς κεφαλὴν
ἀντέστραπταί σου.

Ο δὲ σὲ καθάπαξ, τὸ δὴ λεγόμενον, ἀναλφάβητον διαρρήδην
ἀποδείχνυσι καὶ δ μηδ' "Ελληνά σε τῷ γένει καθαρῶς ἡμῖν εικά-
ζειν δίδωσιν εἶναι, μιξοβάρβαρον δέ τινα καὶ ἔθνικὸν, τοῦτο καὶ
20 δὴ παραλιπεῖν οὐχ ἄξιον. Τοῦτο καὶ γάρ μόνον προστεθὲν ἀπο-
χρώντως διελέγξει σου τὴν ἀπασαν ἀλογίαν καὶ βαρβαρότητα,
ώς ἐκ τοῦ κρασπέδου δῆλον εἶναι καὶ τὸ πᾶν ὅφασμα· ἡμᾶς τε
πραγμάτων ἀπαλλάξει, ως μὴ καθ' ἔκαστα διελέγχειν πειρᾶσθαι
σου τὴν ἡλιθιότητα. Προϊὼν γάρ ἐπὶ τὰ πρόσω καὶ πολλὰ μὲν
25 διὰ μέσου βαρβαρίσας, πολλὰ δὲ σολοικίσας, μᾶλλον δὲ οὐδὲν
ὑγιὲς φθεγξάμενος, οὔτως πως περὶ τὰ ἀκροτελεύτια τῶν θαυμα-

2 (καὶ 3, 4, 7). ταυτὸν ἐστὶ 8. οὐ τὶ 9. οὐ τὶ
δηλαδὴ 12. ἀναπλεῖ οὐ τὶς 13. ἀνελῶν ἐκ τοῦ ἀνελόν
τοῦ ω μελανθέντος καὶ γραφέντος καὶ πάλιν ἀναθεν 18. μηδ'
οι

23. δι' ἐλέγχειν 25. διαμέσου σολεικίσας 26. Ἐν τῇ
φᾷ· τὸ ἀκροτελεύτιον κυρίως τὸ τέλος τοῦ ἐμμέτρου στίχον

σιων σου || γραμμάτων φής. Εἰ γὰρ γραμματικὸς καὶ δητορικὸς φ. 7^α σὺ καὶ τὴν ἄλφα οἶδας, θηλυκῶς οὕτως τὴν ἄλφα προενεγκών. Φεύ σοι τῆς ἀμαθείας· βαθαὶ σοι τῆς βαρβαρότητος· ἄγ' εἴπ' ἀπ' ἀρχῆς πρὸς τῆς φιλοσοφίας αὐτῆς, ὡς λῶστε Γεώργιε, πῶς φής; Εἰ γὰρ γραμματικὸς καὶ δητορικὸς φύ, καὶ τὴν ἄλφα οἶδας. Υπέρ- 5 ευγέ σοι τῆς ἀγγινοίας, ὡς φιλοσοφώτατε. Πόθεν δὲ διδαχθεὶς ἔχεις τοῦτο πρὸς θεοῦ; Πρὸς Ἀριστοτέλους, φήσεις γε πάντως. Ἄλλ' οὐδαμοῦ φαίνεται θηλυκῶς Ἀριστοτέλης τὴν ἄλφα προενεγκών, οὐ μὴν ἀλλ' οὐδὲ ἔτερον τῶν λοιπῶν στοιχείων, οὐκ Ἀριστοτέλης γε μόνον, ἀλλ' οὐδὲ ἔτερος τις τῶν ἐκ τοῦ παντὸς αἰῶνος σοφῶν. 10 Ὁρᾶς ὁ τὰ καθόλου μόνα τῶν πραγμάτων περιεργαζόμενος, φιλοσοφώτατε σὺ, τὰς δὲ καθ' ἡμᾶς ταῦτα ως πολυσχεδῆ καὶ χαμερπῆ καὶ ἄλλοτε ἀλλῶς ἔχοντα ως τοῦ μηθενὸς ἄξια παρορῶν ως ἀριστοτελικῶν συγγραμμάτων ἀμύητος παντελῶς καὶ τῆς ἐκείνου φιλοσοφίας ἵσα καὶ σκαπανεῦσιν ἀμέθεκτος· εἰ γάρ φιλόσοφος σὺ, 15 πάντως ἀν καὶ Ἀριστοτέλην ἥδεις. Ἀριστοτέλην δὲ εἰδὼς, ἐγνώκεις ἀν καὶ ὅπως ἐκεῖνος τὸ ἄλφα καὶ τὰ λοιπὰ τῶν στοιχείων προφέρει καὶ οὐκ ἀν νῦν διηλέγχου βάρβαρος ὡν ἀντὶ φιλοσόφου, θηλυκῶς τὴν ἄλφα ἐκφωνήσας. Ἀριστοτέλης γάρ τοι πανταχοῦ τῶν ἑαυτοῦ συγγραμμάτων κἀν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικὰ κἀν τοῖς 20 Μετεωρολογικοῖς κἀν τοῖς Λογικοῖς, ἀν τε ἀποδεικτικῶς, ἀν τε διαλεκτικῶς συλλογίζηται, οὕτω κεχρημένος φαίνεται τοῖς στοιχείοις ἐν τοῖς ὅροις, ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου σχήματος λέγων Οἶον εἰ τὸ α κατὰ παντὸς τοῦ ἔ καὶ τὸ ἔ κατὰ παντὸς τοῦ γ, καὶ τὸ α ἀνάγκη κατὰ παντὸς τοῦ γ· ἐν δ' αὖ τῷ δευτέρῳ Οἶον εἰ τὸ μὲν 25 μ οὔδεντι τῷ ν, τῷ δὲ ξ παντὶ, δτι τὸ ν οὔδεντι τῷ ξ· τὸ γάρ α καὶ ἔ καὶ τὰ λοιπὰ, καθ' ἑαυτὰ ἔκαστον λεγόμενον, συνυπακουόμενον ἔχει τὸ στοιχεῖον.

'Ἄλλ' οἶδ' δτι γε φήσεις βραχέα σοι τῶν λέξεων μέλειν, φιλοσόφῳ γε ὅντι, πραγμάτων καὶ || μόνον φροντίζοντι. 'Ἄλλ', ὡς φ. 7^α

2. (καὶ κα:ωτέρω) ἄλφα 3-4. ἀπαρχῆς 4. φής 8. οὐδαμῶς
 12. χαρμερπῆ 16. εἰδώς ἐκ τοῦ εἰδός 18. διελέγχου
 20. φυσικὰ κἀν

έταῖρε, ως ἂν σε κατὰ φιλοσόφους προσείπω, ὅρα μὴ, ταπεινὸς ὡν τὴν διάνοιαν, οὐδ' ἵκταρ τούτοις, ὃ φασιν, ἔχης, εἴτα δὴ προ-
ποιεῖς ὡς εὔτελῶν τινων τούτων ὅντων περιφρονῶν. Καὶ Πλάτων
γάρ καὶ Ἀριστοτέλης οὐχ ἥττον ἢ σὺ φιλόσοφοι, ἀλλ' οὐκ ἥμε-
5 λουν τῶν τοιούτων, τούναντίον μὲν οὖν καὶ σφόδρα ἐπεμέλοντο
καὶ πολύν γε λόγον περὶ τῶν τοιούτων ἐποιῆτον, καὶ πολλὰς ἔκά-
τερος κατελιπέτην βίβλους, ἀ καὶ εἰςέτι νῦν σώζεται τηρούμενα.
Ἐγωγε δὲ καν ταῖς θυραῖς ἐξηγήσεσι πολλοῖς τῶν Ἀριστοτέ-
λους σχολίοις ἐνέτυχον, ἐν οἷς δήπου καὶ περὶ τῶν τῆς γραμματι-
10 κῆς πλεῖστα φιλοπονήσας φαίνεται. Καὶ μάλα εἰκότως τούτοις
καὶ γάρ ὡςπερ τινὶ πορθμείῳ μέχρις ἡμῶν αἱ τούτων ἔφθασαν
γλῶσσαι καὶ ἄνευ τούτων νοῦς ὅντως ἀνεχλάλητος ἡ φιλοσοφία.
Ταῦτ' ὅρα καὶ τῆς σοφίας ἔκείνων τὰς βίβλους ἐμπιπλῶντα δια-
περᾶν ποιεῖ τὸν αἰῶνα μετὰ τῆς μνήμης αὐτῶν. Εἰ δὴ τοῖς εἰς
15 φῶς ἀγαγοῦσι τὴν φιλοσοφίαν ἀνδράσιν ἔκείνοις τοσοῦτον γραμ-
ματικῆς μεμέληκεν, σοὶ γ' ἔσται παροπτέα, τῷ τινι καὶ ποίῳ καὶ
διεκτί; Ὡς μικρὰ καὶ εὔτελής καὶ περὶ λέξεις μόνον καὶ συλλα-
βὰς καὶ σημαινόμενα καὶ προσῳδίας καὶ ἄλλ' ἄττα τοιαῦτα κατα-
γινομένη; Ἀλλὰ τούτων μᾶλλον ἔνεκα περισπούδαστος σφίσιν
20 ἐδόκει. Οὐ σμικρά τις οὖν κατὰ σὲ καὶ εὔτελής. Ψευδῶς ὅρα σὺ
φῆς ως μικροπρεποῦς αὐτῆς κατολιγωρεῖν, αἰσχυνόμενος πάντως
εἰπεῖν τάληθὲς, καὶ οὐδέποτε πείσεις ἡμᾶς, κ' εἰ μυριάκις ἀκιῆ
καὶ τοὺς αὐτοὺς προσποιήσῃ λόγους, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς σῆς ως
μικρᾶς καὶ χαμερποῦς καταγνωσόμεθα φύσεως, μὴ δυνηθείσης
25 παχύτητι νοῦ καὶ διανοίας σαθρότητι μηδ' ὄπως οὖν τῇ ταύτῃς
ἐπιβαλεῖν ποικιλίᾳ. Εἴτα σύ γε, τοιοῦτος ὡν, ὡς κάθαρμα, τοῖς
φιλοσόφοις σεαυτὸν ἐγχρίνειν τολμᾶς καὶ τάλφα ἀγνοῶν, τῶν φι-
φ. 8 λοσοφίας ἀπο||ρρήτων σοι μετεῖναι ληρεῖς. Ω τῆς ἀναιδείας. Σὺ

1. σοι 2. ἵκταρ ἀνωθεν δὲ νεωτέρᾳ χειρὶ ἐγγὺς 3. τινῶν
6. πὸλλὴν ἐποιήτον ἐκ τοῦ ἐποίητον 11. ὡςπέρ τινι
13. διαπερᾶν 17. διατί 18. ἄλλάττα 22. πείσης κεί
25. μηδ' 26. ἐπιβαλλεῖν 27. τάλφα 28. ληρεῖς ἐκ τοῦ ληρῆς

φιλόσοφος ὁ μηδὲ διπωζοῦν εἰς πεῖραν τοῖς Ἀριστοτέλους καὶ Πλάτωνος συγγράμμασιν ἐλθών, δσα γε ἡμῖν εἰκάζειν ἔπεισιν ἐκ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἀγροικικῶν σου γραμμάτων; Σὺ περὶ ἀστέρων ἡμᾶς ἔχεις διδάσκειν ὃ τὰ ἐν ποσὶν εἰδέναι μὴ δυνάμενος; Πόθεν σοι τοῦτο καὶ πῶς περὶ σοῦ φρονεῖν ἐπῆλθε ταλάντατε; Τίς σοι 5 δαίμων εἰς νοῦν τοῦτο παρέστησεν; Ἐάρ' οὐκ αἰσχύνῃ Σαρδανάπαλος τις ὥν ὡς ἀληθῶς, εἴθ' Ἡρακλῆς τις εἶναι καὶ ιεροφάντης φιλονεικῶν; Οὐκ αἰσχυνθήσῃ, οὐκ ἐρυθριάσεις, οὐθὲ τοντον ἐγκαλυψάμενος ἐπὶ τοὺς τράχους καὶ τὰς αἰγας ἀποθρέξεις, οὐ σκαπάνην καὶ δίκελλαν καὶ βούχεντρον καὶ βόας καὶ ἄροτρον ζητήσεις; Τούτων γάρ σοι μᾶλλον προσήκεν ἢ τῶν φιλοσοφίας δογμάτων. Οὐ τῆς διδασκαλεῖου προστασίας ἀποστάς, ἄλλοις τοῦ σεμνοῦ τούτου παραχωρήσεις ἔργου, οἷς γε προσήκει, αὐτὸς δ' ἐπὶ τὰ ὅρη καὶ τὰς ἐρημίας καὶ τὰ βάραθρα τὴν δίαιταν ζητήσεις καὶ μετὰ τῶν θηρίων, θηριώδης ὥν τοὺς τρόπους, συνοικήσεις; Οὐκ ἀπελάτης ἀντὶ 15 διδασκάλου γενήσῃ, οὐ βοηλατήσεις, οὐκ δυηλατήσεις; Σὺ διδάσκειν δλως ἑλληνικῶς ἐπιχειρεῖς ὃ τὸ ἑλληνίζειν ἵσα τοῖς βαρβάροις ἀγνοῶν; Φεῦ τῆς ματαιοπονίας καὶ τῆς χενῆς διατριβῆς τῶν ὑπὸ σὲ φοιτώντων μειρακίσκων καὶ τῶν ἀδίκως αὐτοὺς εἰς πραττομένων μισθῶν. Ἐλεεῖν γάρ αὐτοὺς ἔπεισί μοι, λογιζομένω οἶων 20 ἄρα τῶν παρὰ σοῦ διδασκαλιῶν ἐπιτυγχάνειν μέλλοιεν, τοῦ τὰς προσῳδίας ἀγνοοῦντος καὶ τὰς βραχείας καὶ μακρὰς τῶν συλλαβῶν μὴ εἰδότος καὶ τἄλλα χωρὶς πνευμάτων γράφοντος καὶ τῇ μοῖρᾳ περισπῶντος καὶ τὸ ἵνα δοξάζομεν ἀνυποτάκτως προφέροντος. Ἀλλὰ μὴν καὶ γράφειν ἡμῖν κατὰ ρήτορας ὃ γεννάδας φιλοτιμῇ 25 διηδέ τοῦνομα τὸ σὸν δρθογραφῆσαι δυνάμενος. Τοίνυν ἡμῖν δικαίως ἔξεστι λέγειν περὶ σοῦ Σαούλ ἐν προφήταις καὶ Γεώργιος ἐν λογογράφοις. Ἀνθρωπε, μέμηνας ἀτεχνῶς, || τὸν ἐγκέφαλον φ. 86

1. μὴδ' 7. τίς 8. αἰσχυνθείσῃ 12. διδασκαλίου
 20. μισθῶν διωρθωμένον δινώθεν εἰς ον διαγεγραμμένον 22. βραχέας μακρᾶς 23. μοίρα 25. γενάδας 26. μὴδὲ
 28. μέμηνας

προσεσεισμένον ἔχειν δοκεῖς, σεαυτὸν ἀγνοεῖς, ὡςπερ οἱ μαινόμενοι. Οὐκοῦν Ἀσκληπιαδῶν σοι δεῖ τῇ καὶ ἐλλειβρου. Τί, γήινος ὁν, ἄθλιε, καὶ χαμερπῆς, ὑπερνέφελος τις εἶναι δοκεῖν ἐπιτηδεύεις; Τί κολοιὸν ὅντα σεαυτὸν ἀετῷ παρεικάζεις; Τί, βοῦν ἐπὶ γλώσσης 5 φέρων, κατὰ τοὺς ἐν Λιβύῃ λέοντας βρυχᾶσθαι θέλεις; Οὐκ ἀνανήψεις δψὲ γοῦν τῆς ὑπερηφάνους ταυτης δόξης, ὡςπερ οἱ μεθύοντες ἐξ ὅπνου; Οὐκ ἐπιγνώσῃ σαυτὸν δεῖτις εἰ καὶ τὴν σὴν περὶ τοὺς λόγους ἀσθένειαν; Οὐ, τὸ δοκοῦν ἀφεὶς, τὸ εἶναι προτιμήσεις; Ὡ τῆς τῶν φρενῶν εὔκολίας. Οὐκ αἰσχύνῃ καθάπερ τὰ νήπια τὴν 10 τῶν σῶν λόγων ἀσχημοσύνην ἀναφανδὸν ἀνακαλύπτων καὶ τὴν ἐν τούτοις σαθρότητα τοῖς σαπροῖς σου τοῖςδε στηλιτεύων γράμμασιν; Ἐν σου καὶ μόνον ἐπαινεῖν ἔχω, δτι περ πᾶσαν ἀηδίαν καὶ ψευδολογίαν καὶ εύήθειαν συνειλογώς ὡςπερ εἰς δμηρικήν τινα 15 μισγάγκειαν, βαρβαρίζων τούτοις ἐνέβαλες καὶ πάντα τρόπον σολοικισμοῦ καὶ βαρβαρισμοῦ καὶ πᾶσαν ἄλλην κακοτεχνίαν καὶ ἀμουσίαν ἐν τούτοις συμφορήσας τοὺς νέους ἐξεδίδαξας. Καὶ τοίνυν κείσεται σοι μισθὸς οὐκ ἀγενῆς τοῦ διδάγματος. Καὶ γὰρ ὁ τοῦ Λουκιανοῦ σολοικιστὴς ἡφάνισται σοι ἥδη. Τὸ γὰρ *Taut'* ἄρα καὶ χρηστὰ φῆς καὶ βλαπτικὰ καὶ τὸ γὰρ εἴρηται ποτ' οὐδέποτ' εἴρηθ' ἥμιν καὶ τὸ ἀλλ' δτι κρείττον σου εἰδέναι νομίζομεν καὶ τὸ 20 ἀλλὰ τί νῦν καὶ λέγοιμι περὶ τούτου ἀρχῆς οὕσης καὶ τὸ μηδὲν

nisi   n
6. ταυτὶ   7. ἐπιγνώσει   12. ἀπδείαν   14. μισγάγγειαν

15. σολικισμοῦ	18. ταῦτ' ¹ ἐν δὲ τῇ φᾷ δέον ταῦτὰ τῇ νεωτέρᾳ χειρὶ τοῦ δεκάτου ἑβδόμου αἰῶνος, ητις ἐνέγραψε καὶ εἰς τὸ κείμενον ἐνταῦθα τοὺς ἀραβικοὺς ἀριθμοὺς τοὺς ἀνταποκρινομένους εἰς τὰ ἐν τῇ φᾷ σχόλια
19. χρηστὰ	τὸ ² γὰρ ἐν δὲ τῇ φᾷ καὶ τοῦτο ἀσυνάρτητον καὶ ἀκατάληπτον
20. τὸ ³ ἀλλ' ἐν δὲ τῇ φᾷ δέον· δλλ' δτι πλείω μαθεῖν ἢ σὺ νομίζομεν, τὸ γὰρ κρείττον ἐπ' ἀλλης σημασίας τίθεται κρείττον	21. ἄλλὰ ἐν δὲ τῇ φᾳ δέον ἀρχῆς ὅντος μῆδὲν ἐν δὲ τῇ φᾳ δέον ἡλέγξαμεν

εἰδέναι ἐλέγξαμεν καὶ τὸ ἐνῶ με τοῖς ἔμοις λόγοις καὶ τὸ δμολογήσοις δὲ καὶ αὐτὸς καὶ τὸ εἰ καὶ μάλα σοφὸς γί καὶ τὸ καὶ σου παρ' ἐκείνουν ἐρωτηθέντος περὶ τίνος ἐσπούδας καὶ τὸ πᾶσα μὲν γὰρ ως εἰπεῖν τὸ ὑπουρλον ἐλέγξει οὖν καὶ τὸ διὰ τὸ εἰς ἀγῶν' ἀπ' ἀρχῆς ἐλθὼν δεῦρο καθῆκες σαντὸν καὶ τὸ διε γὰρ οὐκ οἶει 5 ἐκεῖνον δεῖν λέγειν δλως εἰδέναι καὶ τὸ οὐ γὰρ εὑρήσεις τὸν μαρτυροῦντα καὶ τὸ εἰ τῇ δικαιοτάῃ ἐξουσίᾳ φέρων τις ἐπιδείξῃ καὶ τὸ ἐδείχθης λυπούμενος, μᾶλλον δὲ ἀγανακτῶν καὶ ἔτερα πολλὰ, ὅπερ εἰ καθ' ἔκαστ' ἀπαρτίμενην βουλήσομαι, ή ημέρα ἐπιλείψει με, που τις ἐν || τῷ ἐκείνου διαλόγῳ εύρήσει; "Ωςθ", δπερ ἔφην, φ. 9α πολλή σοι κείσεται χάρις του διδάγματος. Πάντα γάρ, ως ἔοικεν, 10 ἀπεριμερίμνως ἔξεστι γράφειν μηδὲν ἔξετάζοντας.

1. ἐν⁶ δὲ τῇ φᾷ ως ὑποτακτικὸν ἀρθρὸν δεῖ δασύνεσθαι

1. 2. δμολογήσοις ἐν δὲ τῇ φᾷ δέον· δμολογήσεις 2. εἰ⁸ καὶ ἐν δὲ τῇ φᾷ δεῖ σύνδεσμος οὐδέποτε ὑποτακτικῷ συντάσσεται ἀλλ' ἡ εὔκτικῷ ἡ δριστικῷ, εἰ μή που παρὰ ποιηταῖς μετὰ καὶ ἀλλων συνδέσμων ἐκφωνηθείη ως παρ' Ὀμήρῳ εἴπερ γάρ καὶ χόλον τε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ⁹ καὶ σου ἐν δὲ τῇ φᾷ δέον· περὶ τι ἐσπ. Εἰς τὸ ἐσπούδας ἀνταποκρίνονται κάτω ἐν τῇ φᾳ τάδε· καὶ ἀττικῶς ἐσπούδασας, ἐσπούδας· 4. καὶ τὸ ἐν δὲ τῇ φᾳ λείπει τὸ ἀντίστοιχον σχόλιον¹⁰ διατὶ ἐν δὲ τῇ φᾳ λείπει τὸ ἀντίστοιχον σχόλιον¹¹ 5. ἀπαρχῆς ἐλθῶν ἐκ τοῦ ἐλθῶν¹² δτε ἐν δὲ τῇ φᾳ λείπει τὸ ἀντίστοιχον σχόλιον¹³ 6 οὐ γάρ ἐν δὲ τῇ φᾳ καὶ τοῦτο κάκιστον· τὸ γάρ εύρήσεις μέλλον δν καὶ μέλλοντι συνταχθῆναι ἔδει, τὸν μαρτυρήσαντα γάρ ἔδει εἴπεῖν

7. καὶ τὸ εἰ ἐν δὲ τῇ φᾳ καὶ ἐνταῦθα τὸν εἰ σύνδεσμον ὑποτακτικῷ ἀπέδωκεν τὶς¹⁴ 8. ἐδείχθης ἐν δὲ τῇ φᾳ ἐνταῦθα οἶεται διαφέρειν, ως οἶμαι, τὸ λυπεῖσθαι τοῦ ἀγανακτεῖν ως ἐπιπλέον ὄντος τοῦ ἀγανακτεῖν, ἐγὼ δὲ οὐδεμίαν τούτων ἡγούμαι διαφοράν· ταύτολογία οὖν:— 9. τὶς